

Záver

Téma mojej dizertačnej práce, čiže Česká národní banka a Národní plán zavedenia meny euro v Českéj republike, je v istom slova zmysle témou nevyčerpatel'nou, keďže sa tento vzťah neustále mení.

Táto téma je o to vzrušujúcejšia, a o to je hlbšou studňou na vedecké bádanie, pretože stále žijeme v neistote, kedy a či vôbec pristúpi Česká republika k prijatiu spoločnej európskej meny euro.

Táto možno pre iných neistota však, dáva obrovský priestor na vedecké bádanie, z nášho právnického uhlu pohľadu pripravovať možné právne scenáre de lege ferenda, v tejto oblasti.

Veď to, ako by sme sa mohli na daný možný právny vývoj pozrieť, z ktorého uhlu pohľadu, na ktoré špecifiká sa zamerať, čo vyzdvihnúť a naopak čo aj opomenúť, nám poskytuje toľko rôznych variácií, že nie je to možné vtesnať do monografie typu dizertačnej práce.

Tento objem by úplne ľahko postačil k celoživotnému štúdiu, a aj tak by sme v tejto oblasti, ak by som použil rétoriku indických mníchov, nedosiahli stav „všeobecného poznania.“

Veď aj sami sme dnes svedkami, že európske štáty, ktoré tvoria európske spoločenstvo, sami riešia svoju dilemu, či spoločná európska mena je výhra a či prehra. Či im jednotná mena bude dostatočnou ochranou v dnešných už veľmi pohnutých ekonomických časoch, kedy sme svedkami nebývalých ekonomických turbulencií, bankrotov nielen veľkých bankových domov, či poisťovní ale aj dokonca štátov.

Táto situácia je o to kritickejšia, že badať v európskych štátoch, ktoré tvoria európske spoločenstvo aj obavy z možného vývoja, nakoľko vychádzajú na povrch kauzy a prípady, klamania európskych inštitúcií, zatajovaniu vážnych ekonomických problémov, nepredkladaní pravdivých ekonomických správ a informácií. Tak ako sme to boli svedkami v prípade Grécka, a okrajovo aj Maďarska.

Česká republika je dá sa povedať, ešte len čerstvým členom európskeho spoločenstva, kedy aj Česká republika vynaložila nemalé úsilie, aby vstúpila do EÚ, a už dnes musí aj s ohľadom na vyššie závažné právne skutočnosti, riešiť dilemu nie tak

ako doteraz že kedy prijme spoločnú európsku menu. Ale musí riešiť otázku, či vôbec prijať spoločnú európsku menu.

Aj v Českej republike v poslednom období silnejú hlasy a je počuť právne názory o neprijímaní spoločnej európskej meny eura v Českej republike. Celkom chápem predmetné hlasy, chápem aj ich obavy, veď situácia je dnes v európskom spoločenstve naozaj vážna. Avšak ako som už spomínal vyššie má Česká republika oproti ostatným štátom, ktorí už spoločnú menu euro prijali. Niekoľko veľmi dobrých komparatívnych výhod.

Tak za prvé, žiadna sila neprinúti Českú republiku prijať spoločnú menu euro, ak by to nemalo byť pre Českú republiku výhodou. Česká republika má teraz výnimočnú pozíciu, kedy z postavenia nečlena eurozóny, si rieši svoju menovú politiku samostatne, o môže pokojne analyzovať výhody či nevýhody spoločnej meny.

Za druhé Česká republika má obrovskú výhodu, že v poslednom období sa eurozóna rozrástla o nových členov, vrátane Slovenskej republiky, kedy Česká republika podrobne sleduje tieto transformačné postupy. Môže sa poučiť z chýb, s ktorými sa stretali a trápili tieto štáty, kedy, ak sa Česká republika rozhodne prijať spoločnú menu euro, tak o to ľahšia cesta, po technickej stránke ju čaká.

V mojej dizertačnej práci som sa snažil poukázať na tie oblasti, ktoré vytvárajú právny základ, pre prijatie meny eura v Českej republike, a to hlavne vzťahu Českej národnej banky a Národného plánu zavedenia meny euro v Českej republike.

Súčasná právna úprava, ktorá sa kreovala v priebehu času, a ktorá sa vždy pri tom snažila prispôbiť zmeneným spoločenským podmienkam, je z hľadiska dnešných požiadaviek, a dnešných okolností *de lege lata*, aspoň podľa môjho názoru **dostačujúca**, aj keď v súlade s tým, čo som podotkol aj v rámci príslušných kapitol, vedel by som si *de lege ferenda* predstaviť v príslušných oblastiach zmeny, a naopak v niektorých oblastiach len posilnenie súčasného právneho stavu.

Avšak s ohľadom na všeobecne známu právnu skutočnosť, a tou je fakt, že **euro day** nie je ešte v Českej republike stanovený, je súčasná právna úprava dostatočná, v niektorých oblastiach dokonca mám pocit, že prebehla aj politický status.

Viem, že môj názor môže byť menšinový, ale myslím si, že v súčasnosti by Českej republike, a to sa snažím na to pozrieť z čo najširšieho uhlu pohľadu, ani prijatie spoločnej meny euro moc neprospeľo.

Podľa mňa, je ďaleko vhodnejšie zvoliť taktiku vyčkania, kým sa rozbúrené európske more neutíši.

Nehovorím, že by prijatie spoločnej meny euro neprinieslo Českej republike žiadne výhody, ale v súčasnosti mám za to, že prevyšujú nevýhody.

A už nehovoriac o tom, že na rozhodnutie na prijatie spoločnej meny je nutná patričná dávka politického konsenzu, a aj konsenzu v odborných kruhoch, takže v blízkej budúcnosti sa takéhoto kroku s veľkou pravdepodobnosťou nedočkáme.

Myslím si, že Česká republika po stránke príprav na prijatie meny euro, je na tom porovnateľne s ostatnými európskymi štátmi, v štádiu ich príprav, a v dnešnej úrovni príprav za nimi v ničom nezaostáva.

Viem, že Česká republika je sebavedomý štát, ktorý otázku prijatia spoločnej meny euro vyrieši zodpovedne, ale ako? Tak na toto nám dá odpoveď možno blízka a možno ďaleká budúcnosť.

Hneď v úvode mojej dizertačnej práce som si stanovil čo bude jej cieľom, v práci som sa snažil cieľ dodržať, a mám pocit, že som ho aj naplnil, avšak do akej miery a nakoľko je to pravda, tak to nechám na láskavom posúdení vás všetkých, ktorý ju budete čítať.

V tejto súvislosti musím však znova podotknúť, že s ohľadom na hĺbku a rozmanitosť právnej problematiky vzťahu Českej národnej banky a Národného plánu na zavedenie meny euro v Českej republike, ktorá sa mi z mojej úrovne poznania javí ako takmer ako nevyčerpatelná, ako aj na fakt, že nie je stanovený euro day v Českej republike, je nutné mnou ponúkaný pohľad na túto problematiku aj vnímať.